

ikke bragt yderligere Gevinst, men det havde sikret dem omtrent Bevarelsen af *status quo*. Det konservative Folkeparti havde egentlig under denne Udvikling opnaaet, hvad det ønskede — om end paa en anden Maade end foreslaaet af Partiet —, nemlig en effektiv Beskyttelse for Industrien og Opbygning af Monopol paa Monopol for Storkapitalens Interesser. Derimod havde Venstre mistet sit ideologiske Grundlag sammen med det politiske Førerskab, og Partiet havde ikke siden kunnet finde sit Standpunkt, fordi det ikke vilde forlade sit gamle Motto om Frihandel og Liberalisme, men dog blev tvunget ind i en Medvirken til en Udvikling i modsat Retning. — De to Spørgsmaal, hvis Løsning nu frem for alle andre trængte sig paa, var Nedbringelse af *Arbejdsløsheden* og Ophjælpning af *Landbruget* til økonomisk Ligestilling med andre Erhverv. Disse Spørgsmaal hørte nøje sammen, thi Arbejdsløsheden kunde kun nedbringes gennem Landbrugets økonomiske Ligestilling. Denne kunde opnaas gennem Nedsættelse af Landbrugets Udgifter, der gennemsnitlig var mere end fordoblet siden 1914, og Forhøjelse af dets Indtægter, der gennemsnitlig laa paa samme Niveau som før Krigen. I Ønsket om Nedsættelse af *Landbrugets Forlodsbeskatning* var alle Oppositionspartier enige, derimod var Venstre og Konservative ikke som Bondepartiet stemt for en *effektiv Priskontrol*, og med Kravet om en virkelig *Rentelettelse* stod Partiet ene. Forhøjelsen af Landbrugets Indtægter kunde foretages dels paa Hjemmemarkedet, dels paa Eksporten. De forskellige »*Ordninger*» var nødvendige og gjorde deres Nytte, men de virkede ikke, som de burde, idet der ikke var Vilje til at give Landbruget Ligestilling i prismæssig Henseende. Spørgsmaalet om højere Priser paa Landbrugets Eksportvarer kunde ordnes gennem *Valutaen*, enten ved Fastsættelse af en anden Valutakurs eller ved at Landbruget fik Ret til selv at tjene paa den Import, der kun opnaas gennem Landbrugets Eksport.

Hans Hansen (Rørby) (D. R.) fandt den umiddelbare Aarsag til *Arbejdsløsheden* i, at Købeevnen er forringet. »Hvis Købeevnen kan forøges, stiger Efterspørgselen og dermed Produktion og Beskæftigelse. Kan vi faa Varepriserne ned uden Nedgang i Lønnen — det er Spørgsmaalet; ja, det er egentlig hele Problemet.« Erfaringerne viste, at Fagorganisationernes Begrænsning laa i Arbejdsløsheden, og at Fagforeningerne derfor i Virkeligheden kun havde »et meget begrænset Tøjreslag at bevæge sig i«. Hvis Arbejdsløsheds-spørgsmaalet skulde løses, maatte den *kunstige Vare- og Produktionsfordyrelse* bortskaffes. Regeringen havde imidlertid ved sin Politik søgt at hindre, at Danmark kom ind